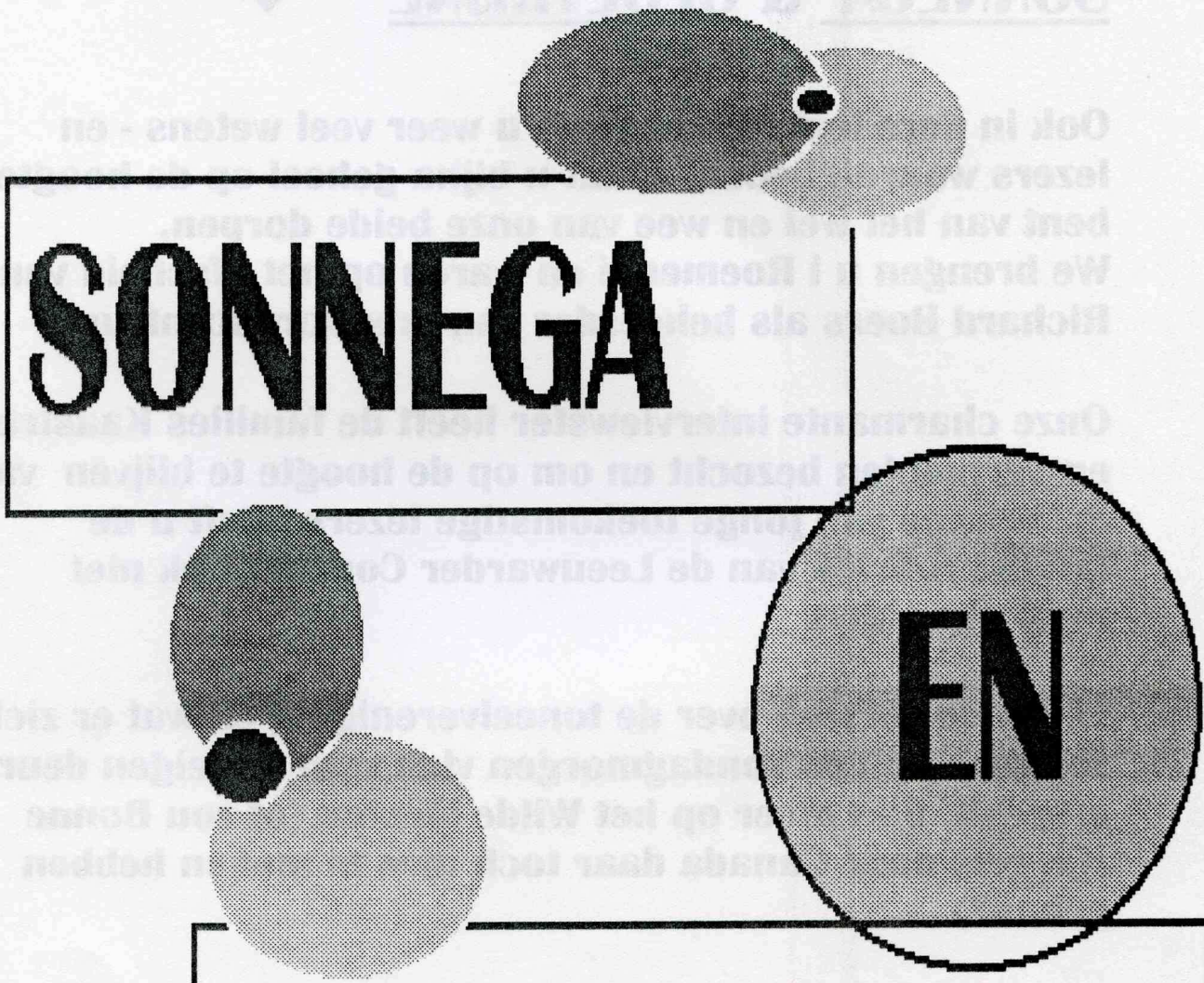

Pasen 1998

DORPSKRANT

SONNEGA

EN

OLDETRINE

HALLO,

INWONERS VAN

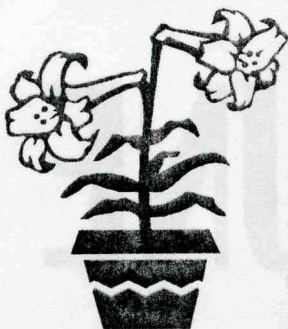
SONNEGA & OLDETRIJNE

Ook in deze lente krant vindt u weer veel wetens - en lezers waardigheden, zodat u bijna geheel op de hoogte bent van het wel en wee van onze beide dorpen. We brengen u i Roemenië en waren op het afscheid van Richard Boers als beheerder van ons Dorpscentrum.

Onze charmante interviewster heeft de families Kaastra en Vermeulen bezocht en om op de hoogte te blijven van de aanwas van jonge toekomstige lezers hoeft u de familie rubriek van de Leeuwarder Courant ook niet meer te volgen.

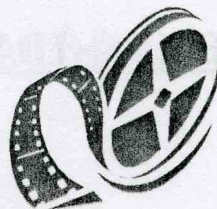
Er is een verslag over de toneelvereniging en wat er zich zo soms op een zondagmorgen vlak voor uw eigen deur afspeelt, lijkt meer op het Wilde Westen.(of zou Bonne zijn reis naar Canada daar toch mee te maken hebben gehad?)

**NAMENS DE REDACTIE HOPEN WE , DAT ER
VOOR 1 JULI WEER VOLDOENDE COPY BINNENKOMT
VOOR ONZE VOLGENDE DORPSKRANT**

FILMS IN HET DORPSCENTRUM

Op woensdag 28 januari j.l. was de zaal goed gevuld, toen Jelle Bouma een aantal films liet zien, die een generatie geleden door zijn vader Hays in onze omgeving zijn gemaakt.

Bouma sr. is vooral bekend door zijn prachtige natuuroptnamen, maar vele aanwezigen waren ook benieuwd naar de beelden van kinderspelen en schaatswedstrijden van ruim twintig jaar geleden.

De eerste film toonde een aantal roofvogels met nesten en jongen en het is goed te beseffen hoeveel tijd en geduld het heeft gekost om dergelijke beelden te "schieten" met de vaak op afstand bediende filmcamera.

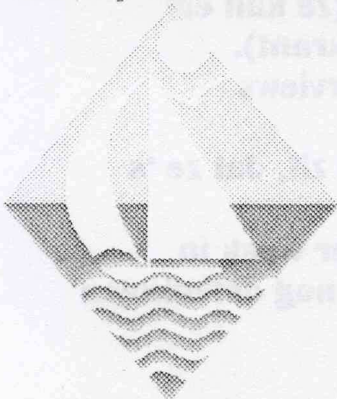
De beelden van de purperreiger zijn uniek en ook het uit de hand laten eten van koolmezen kwamen de toeschouwers ongelooflijk voor. Zelf vond ik de beelden van de kempiaan bij en op zijn nest het meest fascinerend.

Dit zijn historische opnamen, die nu of binnen enkele jaren niet meer gemaakt kunnen worden.

Verrassend was de goede kwaliteit van de films.

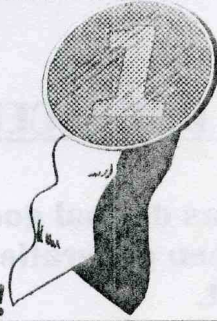
Rondom de pauze, zagen we de toenmalige jeugd schaatsen op het ondergelopen land van de Helomavaart en we hoeven niet verbaasd te zijn over de behaalde Olympische medailles, als we zien hoeveel talent er hier toen al aanwezig was.

De tijd dat de jeugd op de particuliere ijsbaan van dhr. Buisman reed, zal wel nooit meer terugkomen. Door de grote snelheden van de schaatsers was het moeilijk onbekenden, te herkennen, maar dat ging beter bij de dorpspelen. Zomerse beelden waren er van Scheepsbewegingen bij de Sas, op het Wiede en in en om de Driewegsluis.

Al met al een zeer geslaagde avond en dat niet in de laatste plaats door het smeulige commentaar van de operator.

BRECHJE KAASTRA OVERSCHRIJDT ONZE LANDSGRENZEN

DOOR VER TE SPRINGEN!

Brechje Kaastra
wint verspringen
in Dortmund

“Brechje Kaastra wint verspringen in Dortmund” .

Voor de redactie van de dorpskrant reden om een gesprekje aan te vragen met deze sportieve dorpsgenote. Voordat de contacten echter worden gelegd verschijnen er grote koppen in o.a. de Leeuwarder Courant en de Stellingwerf compleet met foto en een uitgebreid verhaal. Ze is intussen Nederlands kampioene geworden bij de meisjes B. Ik pols eerst haar moeder, of Brechje ook nog tijd heeft om iemand van de dorpskrant te woord te staan. Ze weet zeker van wel, maar geeft de suggestie om af te spreken voor na het weekend “want dan heeft ze intussen ook deelgenomen aan een interlandwedstrijd in Düsseldorf en dan kun je dat ook nog mooi even meenemen”.

Als ik met Brechje een afspraak maak voor vrijdag middag 13 maart, heeft de krant het laatste succes al opgetekend. Ze is tweede geworden met een sprong van 5.61 m. wel ver maar niet super.

Een Duitse wist nog iets langer door de lucht te lopen (5.79 m.) dan Brechje tijdens haar kampioenssprong in de Houtrusthallen in den Haag deed (5.70 m.)

Als we aan de grote tafel achter in de kamer zitten, met ruim uitzicht over tuin en landerijen, vertelt ze dat het lang niet elke keer raak is. Je moet echt je dag hebben en dat voel je eigenlijk ‘s morgens al bij het opstaan. En dan nog zijn er heel wat factoren van invloed of een sprong lukt. Ik krijg in het kort een lesje over atletiek en welke onderdelen bij de merkkamp horen en over verspringen in het bijzonder. (ze kan er misschien zelf nog wel eens iets over schrijven voor de krant).

Brechje zit er ontspannen bij - ze heeft al meerdere interviews weggegeven en haar schoolweek zit er weer op.

Ze vertelt dat ze nu in klas 4 V.W.O van het Lindecollege zit, dat ze ‘s middags na schooltijd haar huiswerk maakt.

De avonden heeft ze dan vrij om te trainen 3 a 4 keer per week in Wolvega, maak ook in Heerenveen. Verder doet ze thuis nog oefeningen om lenig te blijven.

Brechje tweede
in Düsseldorf

Ook is ze nog lid van muziekkorps de Harmonie in Wolvega, waarbij ze haar partij meespeelt op de Klarinet. Daar houdt ze de woensdagavond voor vrij. En dan doet ze het voorkomen alsof ze nog heel wat tijd overblijft voor andere dingen.

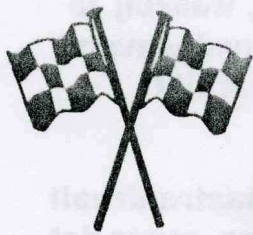
Ik had me voorgesteld dat het hele huishouden van Fam. kaastra draait om de sport en de sportieve prestaties van de oudste dochter, maar dat blijkt niet het geval te zijn. natuurlijk worden we aangemoedigd door onze ouders - ook haar jongere zus Fredau doet aan sport - en leven ze met ons mee, maar voor zover het kan ga ik overal zelf naar toe, zegt Brechje, en als het niet anders kan brengen en halen ze me met de auto. Zo reisde ze per trein (en verder met haar trainer) naar Den Haag voor de Kampioenschappen. haar vader bracht haar naar Arnhem, waar ze een nachtje zou logeren in sportcentrum Papendal, voordat ze de volgende dag met een afvaardiging van de Nederlandse selectie naar Düsseldorf reisde.

Ik vraag haar hoe ze het vindt dat er foto's van haar in de krant zijn verschenen.

Ze blijft er vrij nuchter onder, maar is ijdel genoeg om op te merken dat ze niet helemaal tevreden is met de afbeeldingen. Ze vertelt dat er ook nog televisieopnames van haar gemaakt zijn o.a. tijdens de training in heerenveen. Dat wordt uitgezonden op omrop Fryslan op zaterdag 14 maart.

Inmiddels heb ik haar trainer daar Michel Deuze - vol lof over haar horen spreken.

Op m'n vraag of de trainingen niet erg zwaar en fanatiek zijn, antwoordt Brechje dat het er allemaal vrij ontspannen aan toe gaat. Ze ligt dan ook niet wakker voor een wedstrijd. Toch is ze prestatiegericht. Ze zit nu bij de jeugdselectie meisjes B. Vanaf haar achttiende hoopt ze ingedeeld te worden bij de selectiegroep meisjes A. Ze springt nu soms al verder dan de beste van deze groep en daarna hoor je bij de dames aldus Brechje. De beste sprong van een Nederlandse dame is die van Sharon Jaklosky (6.95 m.) en het wereld record bij de dames staat op naam van Heike Drechster (7.37 m.). Er kan dus nog heel wat geoefend worden om verder te komen. Natuurlijk hebben we het met de voor Nederland zo succesvolle olympische winterspelen net achter de rug - nog even over dit grootste evenement op sportgebied. De spelen van 2000 komen te vroeg voor Brechje, ze zou dan doormoeten tot 2004 . Ze lijkt vast van plan daar op aan te cursen. Voorlopig is het echter nog hobby. een hobby die vrij veel tijd kost. En er is de eer na het behalen van succes, uitgedrukt in een medaille en publiciteit in de krant. Brechje is er best tevreden mee. Maar al er een probeert om met een formidabele sprong in het nieuwe Millennium uit te komen is het onze dorpsgenote Brechje kaastra wel !(DOOR : HIEKE SPEERSTRA)

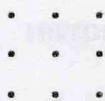

PUZZEL PAGINA

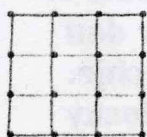
Al die mensen, die lange tijd met de atlas zijn bezig geweest om de juiste hoofdsteden bij de gegeven landen te zoeken, waren natuurlijk snel klaar geweest, als ze hadden geweten dat New York niet, maar Washington wel de hoofdstad van de U.S.A is.

Aan de andere kant is het doel van een puzzel natuurlijk ook, dat men een poosje aangenaam bezig is.

3 NIEUWE PROBLEMEN

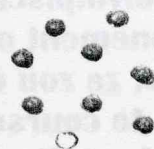

**Kunt u met 4 rechte lijnen alle stippen verbinden
zonder de pen van het papier te halen?**

**Kunt u de getallen 1 t/m 9 zo in de hokjes zetten,
dat de som van 3 getallen (horizontaal, verticaal of
diagonaal) altijd 15 is?**

**Er zijn 9 biljartballen met dezelfde grootte en kleur.
1 der ballen heeft een afwijkend gewicht.
hoe vaak moet je minimaal een balans gebruiken
om die bal eruit te halen?
(geluk mag geen rol spelen!)**

SUCCES!

AFSCHIED BEHEERDER DORPSCENTRUM

Op de eerste lentedag (21-03) werd er 's avonds in het Dorpscentrum afscheid genomen van Richard Boers.

Hij heeft die functie drie jaar vervuld, maar een andere baan kon niet gecombineerd worden met de werkzaamheden die het beheren van een dorpshuis met zich meebrengen.

Een flink aantal aanwezigen konden luisteren naar toespraken van Hieke Speerstra (Stichting), Grietje Postma (feestcommissie) en Harm Bergman (Plaatselijk Belang).

De laatste had zijn speech op rijm gezet, maar in alle woorden kwamen toch wel de zelfde zaken naar voren.

Richard is een harde werker, maar zijn zakelijkheid laat hem wel eens in de steek met als voorbeelden de Beachparty en de stapel aardappelkratjes naast zijn huis.

Ook het antwoordapparaat heeft bij velen wel eens ergernis opgewekt. Toch sloeg de balans door naar de positieve kant door, want Richard heeft een ontwapende manier van optreden, ook naar de klanten toe.

Typerend was de wijze waarop zijn "vriendinnen" Grietje en Janny en "tweede moeder" Hieke hun doos bonbons overhandigd kregen.

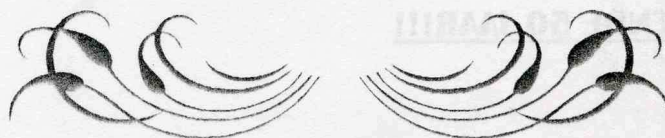
Naast een aantal enveloppen kreeg Richard ook nog enkele persoonlijke geschenken.

Hijzelf tracteerde op soesjes en een schaal hartige hapjes.

In zijn dankwoord memoreerde hij het vele werk dat Yvonne achter de schermen had gedaan.

Later op de avond kon er nog worden gedanst en velen waagden zich tussen het pinda's doppen door op de dansvloer.

Al met al een zeer geslaagde avond.

Tussen de uitvoeringen van het jaarlijkse toneelstuk "Boerencamping" werd het 50-jarig jubileum van de toneelvereniging gevierd.

50 Jaar een toneelvereniging in Sonnegra/Oldetrijne is niet niks. en dat de vereniging door beide dorpen gedragen wordt, is natuurlijk helemaal grandioos!

Als bestuur kunnen we dan ook terugzien op een geslaagde jubileumdag.

Deze dag begon met in de middag een receptie waarbij ook de expositie over het heden en verleden van de toneelvereniging te bezichtigen was. Deze expositie met diaserie was opgesteld door Evert Winter en Sierd de Kroon.

Velen zullen zich er in herkend hebben of oud-spelers herkennen van vroegere toneelstukken. 's Avonds werd deze diaserie ook druk bezocht. De viering kreeg in de avond een vervolg met het toneelstuk "papa strijkt de vlag". Deze tweeakter werd opgevoerd door Janke de Haan, Kees de Kroon, Corrie Bayle, Gerda Schuurer, Roelof van Veen, Andries van de Zee en Tonnie Ensing.

In zeer korte tijd hebben deze oud-spelers en routiniërs het gepresteerd om een 2-akter in te studeren en met volle overtuiging op de planken neer te zetten.

Zij hebben er o.a. voor gezorgd dat de avond een ware jubileumavond werd.

Nadien werden de voeten gelicht op muziek van de Muijters. Tevens kon iedereen even terug in de tijd van de oprichting, de geschiedenis en blunders van de afgelopen 50 jaar.

Een ieder werd een jubileumboekje overhandigd.

Met zoveel mensen die de toneelvereniging een warm hart toedragen, de sponsors, de handige coulissen, de praktische toneelkar is "SAMEN EEN" klaar voor de toekomst.

OP NAAR DE VOLGENDE 50 JAAR!!!

Nynke Benedictus

OP EEN ZONDAG.....

Zondag 22 februari j.l. wordt ons koffie-uurtje - fam Speerstra - wreed verstoord. Schoonzoon Janco - die even tevoren heeft gebeld dat ze langs komen voor een praatje - komt rond kwart over elf binnenstuiven met de vraag of Bonne z'n grote veetrailer misschien uitgeleend heeft. Op weg naar ons toe zijn ze de desbetreffende veewagen namelijk tegengekomen in de Oppers. Deze werd getrokken door een Saab van onbestemde kleur, die het hele gevaarte nauwelijks in evenwicht kon houden. Signalement van bestuurder en bijrijder: onguur uitziende, langharige types.

Als Janco z'n verhaal afgeraffeld heeft en Bonne ontkennend antwoordt, zitten onze beide mannen even later in de auto op weg naar de boerderij van Siep Woudstra. Daar staat ons wagenpark normaalweg geparkeerd, maar inderdaad de kar is vertrokken.

Terug langs de P. Stuyvesant weg richting huis wordt een plan de campagne opgezet. het gestolen goed kan zich onmogelijk snel verplaatsen, dus achtervolging heeft nog alle zin.

Janco dropt Bonne in de berm ter hoogte van ons huis en geeft vol gas in z'n Polo met turbomotor.

Hij zal richting heerenveen rijden.

Bonne snelt ons huis binnen richting telefoon en alarmeert de politie via 1.1.2.

Zelf gaat hij er dan met de personenauto vandoor, nadat hij in het voorbij gaan heeft gezegd dat hij fam. Jelle Kraak bij Oldeberkoop ook heeft gebeld.

Op mijn vraag of er niet een boer in de omgeving woont die in een Saab rijdt wordt nauwelijks gereageerd.

Zo blijven de vrouwen - moeder, dochter en (klein) kind op het thuisfront achter..Ik bedenk dat Bonne dan wel richting Steenwijk zal nemen, maar ook dat hij is vertrokken zonder een cent op zak, zonder mobiele telefoon en met de tank bijna leeg. Ik zie het al helemaal voor me. Bijna de dief te pakken en danlaat de auto het afweten.!!!

Afijn, afwachten is het enige wat rest en we ruimen de koffieboel op en houden ons bezig met kleinkind Lian.

Er is een half uurtje verstreken als er op de bel wordt gedrukt. Er staan twee mannen bij de deur , nou niet bepaald op hun paasbest gekleed.

De jongste van de twee - een langharig type - ken ik niet, maar van die andere persoon ontwaar ik onder de klep van z'n honkbalpet een voor mij niet onbekend gezicht. Ze komen zeggen dat ze de kar even geleend hebben voor een noodslachting.

Ze hadden bij ons nog bij Woudstra zo rond half elf geen gehoor gekregen. Ook de auto van de noodslachtplaats was niet beschikbaar, dus waren ze maar zo vrij geweest.

Op zich geen probleem, wat niet weet, wat niet deert.

Ik vertel hen voorzichtig dat hun signalement verspreid is en dat ze worden gezocht.

Een beetje zuur lachend druipen ze af.

Ze zullen de veetrailer weer netjes terugzetten.

Niet veel alter komen onze mannen een kwartiertje na elkaar weer binnen.

Janco is onderweg al aardig afgekoeld en heeft bedacht dat hij nog wel even bij de noodslachtplaats langs kan rijden.

Hij is dus al op de hoogte van de werkelijke toedracht en is enigszins teleurgesteld over de afloop.

Vervolgens komt Bonne op z'n laatste restje benzine ook weer terug.

Beiden blijken de weg naar Oosterwolde te hebben genomen en moeten elkaar met hoge snelheid zijn gepasseerd. (ze verwachten zeker intuïtief dat de kar naar het oosten zou verdwijnen).

Op mijn opmerking dat Jelle Kraak daar op zou letten antwoordt Bonne dat hij daar geen gehoor heeft gekregen (Vandaar dat Annie Kraak niks van mijn telefoontje snapte).

De inmiddels weer gewaarschuwde politie komt een uurtje later ook nog langs.

Ze doen verslag van hun actie.

Eerst zijn ze richting Oldeberkoop gereden, maar ter hoogte van de Koepelbos kregen ze via hun communicatiesysteem door, dat er een verdachte combinatie in de buurt van Willemsoord reed.

Dus hadden ze de wagen gekeerd en met een noodvaart (180 km p.u) de achtervolging ingezet tot voorbij Meppel.

Helaas zonder resultaat.

Ook zij zijn teleurgesteld over de afloop.

Ze hadden graag een paar boeven willen arresteren begrijp ik.

N.B. de koe heeft de reis naar de noodslachtplaats goed doorstaan.

is daar angekommen, direct uit haar lijden verlost en heeft nog geld opgebracht !

Hieke

Reisverslag Roemenië 1997

Dinsdag 9 december

Het is vijf uur 's ochtends als we vertrekken. We zijn met z'n vieren: Gerrit Wapstra, Henk Jonker en Harm en Egbert Bron. Het weer is goed; het is droog. Door het vroege tijdstip is het erg rustig op de weg. Alleen bij Keulen gaat het even iets langzamer omdat we hier de ochtendspits meepakken.

In Sauerland liggen de laatste resten van de sneeuw van vorige week nog over het landschap. Het geeft het landschap een heel ander gezicht. Ook in Beieren ligt op sommige plaatsen nog behoorlijk wat sneeuw. De wegen zijn gelukkig schoon en droog.

We zijn al om half drie 's middags bij de Oostenrijkse grens. Hier kopen we een autobaanvignet en gaan weer verder. Ook hier schiet het lekker op. Op dit stuk snelweg is het eigenlijk nooit druk. Na enige uren komen we aan in Wenen. Hier belanden we midden in de avondspits. Na Wenen is het nog zo'n 35 km tot de Hongaarse grens.

Enkele kilometers voor de Hongaarse grens passeren we al de eerste vrachtwagens die in de rij staan voor de douane. Even later kunnen ook wij aansluiten in de rij voor de personenauto's. Na drie kwartier wachten zijn we aan de beurt. De douane-beambten hoeven alleen onze paspoorten te zien. Daarna kunnen we meteen doorrijden.

Ook aan de andere kant van de grens staat een kilometers lange rij vrachtwagens te wachten. We prijzen ons gelukkig dat we de kledingpakketten niet zelf met een vrachtwagen naar Roemenië hoeven te brengen. Een half uurtje over de grens, in de plaats Mosonmagyaróvár staat een hotelletje waar we de nacht doorbrengen.

Woensdag 10 december

Vandaag rijden we naar de andere kant van Hongarije. We willen vlak voor de Roemeense grens overnachten. Op deze manier voorkomen we dat we in het donker in Roemenië moeten rijden.

Het is negen uur als we vertrekken. Het eerste deel van de route rijden we over de vroegere hoofdweg. Langs deze weg staan in ieder dorp kleine winkeltjes waar van alles te koop is maar vooral eten en souvenirs. Sinds de aanleg van de snelweg van de Oostenrijkse grens totaan Budapest, is het een stuk rustiger geworden op deze weg. Het gevolg is dat een groot aantal van de kleine winkeltjes gesloten is of inmiddels is afgebroken.

Na enige tijd komen we op de snelweg terecht en kunnen vlot doorrijden tot na Budapest. Hier verlaten we de snelweg en reizen verder over tweebaans wegen. Over deze wegen moet ook al het vrachtverkeer dat bestemd is voor Noord Roemenië.

Opvallend aan het Hongaarse landschap zijn de enorme vlakten met immens grote akkers. We maken een vergelijking met Flevoland. Hier en daar staat in de verte een aantal grote schuren bijeen, de grote staatsboerderijen uit de communistische tijd. Als we vlak voor ons einddoel voor vandaag zijn, wordt het verkeer omgeleid. Een blik op de kaart laat zien dat we zo'n 20 km om moeten rijden.

Het is uiteindelijk drie uur 's middags als we aankomen in Püspökladány. De sfeer is hier heel anders dan in Mosonmagyaróvár waar we vanmorgen zijn vertrokken. Daar hing een sfeer die nog wel wat aan Oostenrijk deed denken. Hier zijn de wegen veel slechter, er rijden veel meer Oost-Europese auto's en de lucht en de straten zijn veel viezer.

Donderdag 11 december

Vandaag rijden we het laatste stuk van de reis. Het weer is goed. Vannacht heeft het gevroren en het is helder weer. Het is half acht als we vertrekken. Naar mate we dichterbij de Roemeense grens komen, worden de wegen smaller en slechter. We zijn al snel bij de Roemeense grens.

Het is minder druk dan bij de Hongaarse grens. In voorgaande jaren waren de controles hier altijd het strengst. De douane-beambten zijn echter erg vriendelijk en het kopen van een visum is zo gebeurd. In tegenstelling tot voorgaande jaren hoeft de kofferbak niet eens open.

Zodra we over de grens zijn, wordt het duidelijk dat we in Roemenië zijn. We rijden de grote stad Oradea binnen. De industrie bráakt hier alle kleuren uit: wit, grijs, bruin, rood en geel. Ook de auto's en de wegen zijn een stuk slechter dan in Hongarije. Wat ook opvalt zijn de wagens met paarden ervoor. Het is duidelijk dat de mensen het hier stukken armer hebben dan in Hongarije. Zodra we stilstaan bij een verkeerslicht, staan er jonge kinderen om de auto die bedelen om geld. Wat Gerrit en Harm vooral opvalt, zijn de veranderingen. Op veel plaatsen zijn de wegen al weer stukken beter dan vorig jaar. Ook rijden er steeds minder wagens en steeds meer westerse auto's rond.

Als we buiten de stad komen wordt duidelijk dat Roemenië behoorlijk aan de weg timmert. De wegen zijn erg goed en op veel plaatsen wordt er hard gewerkt aan het verbreden van wegen en bruggen. Ook rijzen de tankstations als paddestoelen uit de grond en hier en daar staat een spiksplinternieuwe fabriek van buitenlandse bedrijven.

Naarmate we verder het land inrijden, worden de wegen weer minder. Vooral op grotere afstand van de steden zijn de wegen vaak slecht. Het is uiteindelijk 4 uur 's middags als we aankomen in Lunca Mureslui.

Hier overnachten we bij een boerenfamilie waarmee Gerrit al sinds zijn eerste reis naar Roemenië contact heeft. We worden zeer hartelijk ontvangen.

Vrijdag 12 december

Vandaag bezoeken we de dominee van het dorpje Rastolita. Het is regenachtig weer als we vertrekken. Hierdoor veranderen overal de erven en bermen in grote modderpoelen. Ook op het land blijft overal water staan.

We rijden eerst door Lunca Mureslui heen en komen op de grote weg richting Rastolita. Rastolita ligt aan het begin van de Karpaten, het hoogste gebergte van Roemenië. Naarmate we Rastolita naderen, wordt het landschap steeds bergachtiger. Doordat we steeds hoger komen, gaan de waterplassen langzaam over in sneeuw.

Als we in Rastolita de rivier de Mures oversteken, gaan de wegen meteen over in onverharde paden. Door de sneeuwval van vannacht zijn dit nu modderpaden geworden met diepe gaten vol water. Hier en daar steekt een dikke steen uit het wegdek. Het is voorzichtig rijden hier om niet met de bodem van de auto aan de grond te komen.

De dominee is niet thuis maar hij wordt snel opgetrommeld uit het dorp. Ook hier worden we uiterst hartelijk ontvangen. Meteen komen de flessen palenka, een zelfgestookte drank, op tafel. Nadat we hier gegeten hebben, wordt de beheerder van de winkel opgehaald. Bij hem bestellen we 50 voedselpakketten.

Door de voedselpakketten in Roemenië te kopen, besparen we geld omdat alles daar veel goedkoper is. Ook hoeven we de voedselpakketten niet naar Roemenië te transporteren. In eerdere jaren was het nodig de voedselpakketten in Nederland te kopen omdat er in Roemenië bijna niets te koop was, maar in de afgelopen jaren is dit snel verbeterd. Alles is er nu te koop, maar de meeste Roemenen kunnen het nog steeds niet betalen.

's Avonds gaan we terug naar Lunca Mureslui. Hier overnachten we weer.

Zaterdag 13 december

's Morgens gaan we om half elf naar familie van het gezin waar we overnachten. Vanmorgen zou daar het varken worden geslacht. Als we aankomen, zit de hele familie al aan tafel te eten.

's Morgens om zes uur waren ze al begonnen en het meeste werk is al achter de rug.

Het slachten van een varken is een hele gebeurtenis in Roemenië. Er wordt een hele dag voor uitgetrokken. Ook komt de hele familie langs om te helpen. Als het varken is geslacht, en al het vlees verwerkt, dan volgt er een feestmaal met de hele familie. Er wordt dan flink gegeten en gedronken.

Iedere familie slacht vlak voor de winter een varken. Dit is nodig om ook in de winter voldoende eten te hebben. Met de hygiëne neemt men het niet zo nauw. Het is mogelijk het vlees te laten keuren, maar de meeste mensen doen dit niet; als het vlees niet goed zou zijn, hebben ze 's winters niets te eten. Ook worden varkens die dood gaan omdat ze ziek zijn, toch geslacht en opgegeten.

We nemen een kijkje in de houtfabriek in Lunca Mureslui. Hier worden dunne rietjes uit boomstammen geschaafd en in bossen gebonden. Deze rietjes worden geëxporteerd naar Frankrijk waar er rolgordijnen van worden gemaakt. Het werk in de fabriek is arbeidsintensief en inefficiënt. De mensen die er werken verdienen dan ook niet meer dan 100 gulden per maand. Hiervoor werken ze zes dagen per week van zes tot vier.

's Middags gaan we naar Reghin, een stad op 20 km afstand. Het is er erg rustig, want de winkels zijn gesloten. Wat opvalt, is dat alles te koop is. Hier staan precies dezelfde wasmachines, magnetrons en frituurpannen in de winkel als in Nederland. De prijs is iets lager dan in Nederland, maar door de lage lonen is dit soort apparaten alleen te koop voor de rijkere mensen.

's Avonds gaan we terug naar de familie waar 's morgens het varken is geslacht. We krijgen er overvloedig te eten en te drinken: zeer vette worsten, pudding van mais, brood, palenka en wijn. Ondanks het eenvoudige eten, proberen de mensen er toch iets van te maken. De tafel is feestelijk ingericht en het mooiste servies is uit de kast gehaald. De meeste indruk maakt echter steeds weer de gastvrijheid, de vriendelijkheid en de belangstelling van de mensen voor ons.

Als we 's avonds naar huis terug lopen, ziet Henk aan een nieuw huis mooie dakgoten hangen. Op de plaats waar de afvoerpijpen naar beneden lopen, zitten prachtig versierde vergaarbakken. Het lijkt Henk wel wat, om ook van deze vergaarbakken aan zijn dakgoot te hangen, dus hij informeert eens waar hij deze kan laten maken. Dit blijkt aan de overkant van de straat te zijn, bij een paar zigeuners die daar hun werkplaats hebben.

Het is inmiddels half elf 's avonds maar uit het huisje klinkt nog een heftig gehamer. Als we het huisje binnen lopen, zitten er in de woonkamer twee zigeuners van ongeveer 17 en 20 jaar te werken. In hoek staan twee bedden die bezaaid zijn met plaatmateriaal en gereedschap. In het vertrek staan twee kachels die nog niet af zijn en er liggen wat dakgoten.

Henk overlegt met de zigeuners wat hij wil en wat het moet gaan kosten. De zoon van de familie waar we overnachten, fungeert als tolk. Met handen en voeten, pen en papier en wat gebrekkige woorden duits, lukt het ze duidelijk te maken wat Henk wil hebben. De zigeuners zeggen dat ze de vergaarbakken morgen klaar zullen hebben. Als we vertrekken, komen hun vrouwen, twee meisjes van ongeveer 16 jaar uit een kamertje, waarvan er één een baby op de arm heeft. Ze vragen om snoepjes, chocola en geld.

Als we even later in het donker naar huis lopen, heeft onze tolk, die niet zoveel van zigeuners moet hebben, de grootste lol omdat de zigeuners de hele nacht door moeten werken om de vergaarbakken morgen af te hebben. Ook vertelt hij ons dat ze het geld dat ze morgen krijgen toch meteen op gaan maken in de stad. Wij denken dat het wel wat mee zal vallen. Tenslotte heeft onze tolk het niet zo op zigeuners.

Zondag 14 december

We zijn nog maar net uit bed, of de twee zigeunermeisjes die we gisteren zagen, staan bij ons voor de deur om te vertellen dat de vergaarbakken klaar zijn. Nog geen 15 minuten later staat de oudste zigeuner voor de deur met de vergaarbakken. Het duurde hem te lang en hij is doodsbang dat we weg gaan zonder de bakken op te halen.

Nu moet er eerst nog druk geld gewisseld worden. De familie waar we overnachten, is dol op Duitse marken. Deze hebben een vaste waarde en het Roemeense geld, de lei, wordt iedere maand minder waard. Nadat Henk het geld gewisseld heeft, wordt er betaald en gaat de zigeuner weer terug naar zijn huisje.

Vannacht is één van de vrachtwagens in het dorp aangekomen. De chauffeur heeft hier overnacht, maar moet morgen nog weer terug naar Tirgu Mures naar de douane voordat de vrachtwagen open mag. De andere vrachtwagen, waar onze goederen in zitten, staat in Tirgu Mures bij de douane te wachten.

Harm en ik gaan met de auto naar Rastolita. Wij zullen daar bij de dominee overnachten terwijl Gerrit en Henk in Lunca Mureslui zullen blijven om te wachten op de vrachtwagen met kledingpakketten. Even buiten Lunca Mureslui komen we een paar bekenden tegen. Eerst zien we de twee zigeunermeisjes met de baby en dertig meter ervoor loopt één van de zigeunerjongens, op weg naar Reghin om feest te vieren.

We hebben vanuit Lunca Mureslui een echtpaar meegenomen dat had geholpen met het slachten van het varken. Ze wonen in een dorp aan de overkant van de rivier. 's Zomers is dat maar twee km lopen omdat ze dan de rivier kunnen doorwaden, maar 's winters kan dit niet zodat ze dan 8 km moeten lopen. Dat is een hele afstand en bovendien ga je nooit met lege handen naar huis als je hebt geholpen een varken te slachten. Ze hebben twee grote tassen met vlees en vet bij zich.

Uiteraard moeten we mee naar binnen om koffie te drinken als we ze thuis afzetten. Beide mensen spreken nauwelijks duits, maar we begrijpen elkaar toch redelijk. Ze wonen in een prachtig huis. In de drie kamers hangen prachtige lampen die door de man zelf gemaakt zijn van de geweien van herten. Ook laat de man ons foto's zien van zijn optredens. Hij is lid van een folkloristische groep die onder andere heeft opgetreden in Hongarije, Oostenrijk en Duitsland.

Als we een uur later aankomen in Rastolita, bezoeken we de kerkdienst die net op het punt staat te beginnen. Uiteraard moeten wij, als belangrijke gasten, op de voorste rij zitten.

's Middags gaan we met de dominee en zijn vrouw naar de eigenaar van de winkel om de voedselpakketten te controleren. Alles ziet er perfect uit. Alle levensmiddelen zijn netjes in 50 porties verdeeld en in zakken gedaan. Daarna gaan we langs bij de ouders van de dominee en de ouders van de vrouw van de dominee. Overal waar we komen, worden we hartelijk ontvangen met palenka, koffie, wijn en eten.

Maandag 15 december

Vandaag gaan we terug naar Lunca Mureslui, om te horen wanneer onze vrachtwagen komt. Gerrit heeft van de chauffeur van de andere vrachtwagen gehoord dat deze vanmiddag om ongeveer één uur in Lunca Mures zal zijn. Als daar de goederen zijn gelost, rijdt de vrachtwagen door naar Rastolita, waar ook goederen moeten worden gelost.

Harm en ik gaan terug naar Rastolita om daar vervoer en opslag van de goederen te regelen. Omdat een deel van de goederen bestemd is voor Lunca Bradelui, 10 km verderop, wordt er een tractor met wagen klaargezet. De goederen kunnen dan direct na het lossen naar Lunca Bradelui worden gebracht.

Het is 16:00. De tractor staat met drie man aan de grote weg te wachten. Het is inmiddels tien graden onder nul en er waait een ijskoude wind. Wij zitten samen met de dominee en nog twee andere mensen te wachten in het huis van de eigenaar van de winkel.

Het wordt zes uur en het is inmiddels donker en nog kouder. We worden gewaarschuwd dat de vrachtwagen er is, maar dat blijkt niet zo te zijn. We wachten nu nog tot zeven uur. Dan gaan we terug naar Lunca Mureslui om te kijken of de vrachtwagen daar al is geweest. Als we daar aankomen, blijkt de vrachtagen nog niet te zijn geweest. Omdat het inmiddels half tien is, zal de vrachtwagen vandaag niet meer komen. Harm en ik gaan terug naar Rastolita en slapen daar weer bij de dominee.

Het is kwart voor één 's nachts als ik wakker wordt van gerammel aan het raam. Ook schijnt er iemand met een grote lamp naar binnen. Het blijkt Gerrit te zijn. De vrachtwagen is gekomen en we moeten lossen. Gerrit en Henk hebben de goederen voor Lunca Mureslui al gelost. Omdat ik vannacht last heb van astma, help ik niet mee. De anderen lossen de rest van de kledingpakketten bij het huis van de beheerder van de kerk. De vrachtwagen moet nog verder met goederen voor een ander dorp. Het is half drie als iedereen naar bed gaat.

Dinsdag 16 december

Vandaag is het een prachtige dag. Het vriest behoorlijk, maar de zon schijnt. Vannacht is er weer wat sneeuw gevallen. Na het ontbijt maken we een lange wandeling. Ook het zoontje van de dominee gaat mee. We lopen langs een pad dat steeds hoger de bergen in slingert. De vorst heeft de beek langs het pad omgetovert tot een prachtig schouwspel van water, ijs en zonlicht. Terwijl we steeds verder wandelen, genieten we van het prachtige landschap en de enorme rust. We praten wat over de mogelijkheden die dit land heeft op het gebied van toerisme. Rust en ruimte genoeg.

's Middags brengen we de voedselpakketten en een deel van de kledingpakketten met drie auto's naar Lunca Bradelui. Om bij de kerk te komen, moeten we ca. 30 meter omhoog via een steil, hier en daar met ijs bedekt pad. Na een aantal mislukte pogingen, en nadat we zand over het ijs hebben gestrooid, lukt het toch om boven te komen. Hier staan al zes vrouwen klaar om te helpen met uitladen.

Als we klaar zijn met uitladen, klimmen we even in de kerktoeren en krijgen daar, volledig in het Hongaars, een demonstratie van de klokkenluider. Daarna eten we bij de beheerder van de kerk in Lunca Bradelui.

Woensdag 17 december

Het is hetzelfde weer als gisteren. Koud en helder. 's Morgens maken Harm en Henk weer een wandeling. Ook het zoontje van de dominee gaat weer mee. Hij vindt het prachtig om met ons mee te gaan. Hij heeft geen broertjes en zusjes en vindt het dus altijd leuk als er mensen over de vloer komen. Gisteren en ook vandaag hebben we samen met hem gekwartet in het Hongaars.

's Middags gaan we terug naar Lunca Mureslui. Omdat Gerrit en Henk daar weer overnachten, nemen ze afscheid van het gezin van de dominee. Met name het zoontje vindt het jammer dat ze weggaan.

In Lunca Mureslui bezoeken we nog wat mensen. Omdat we morgen weer op huis aan gaan, bezoeken we hier en daar nog wat mensen en nemen afscheid van de mensen die morgenvroeg om vier uur al weer naar de fabriek moeten.

Donderdag 18 december

Het is acht uur 'sochtends als Harm en Egbert vanuit Rastolita vertrekken. We hebben om 8:30 afgesproken in Lunca Mureslui waar we Gerrit en Henk ophalen. Halverwege doen we een poging te tanken, maar de pomp met loodvij is leeg. Precies op tijd rijden we de weg richting het dorp in maar we moeten wachten voor de spoorwegovergang. Als we 15 minuten hebben gewacht, zien we in de verte een trein aankomen. Deze stopt eerst nog bij het station en vertrekt even later weer. Als de laatste wagon nog niet eens van de overweg af is, gaan de spoorbomen weer open. Al met al hebben we 20 minuten staan wachten.

Het weer is alweer prachtig. Het vriest redelijk en het is lekker helder. Op de weg is het niet druk. We verbazen ons weer over de vieze steden waar we doorheen rijden. Doordat het al een aantal dagen droog is, hangen er dikke stofwolken achter iedere auto.

Het is kwart voor vier als we bij de Roemeense grens zijn. Ook deze keer hoeft de kofferbak niet open. Als we in Hongarije zijn, wordt het al snel donker. Er ligt hier bijna overal een flink pak sneeuw. Gelukkig zijn de wegen bijna overal schoon maar af en toe ligt er toch wat sneeuw op de weg. Het is negen uur 's avonds als we stoppen om te overnachten. We zijn nu vlak voor de grens van Oostenrijk.

Vrijdag 19 december

Vandaag willen we in één keer doorrijden naar huis. Daarom vertrekken we om zes uur 's morgens. Gisteren hebben we al wat brood en beleg gekocht zodat we onderweg ontbijten. De Oostenrijkse grenswacht is ondanks het vroege uur bijzonder vrolijk. Hij vraagt of we goed geslapen en gedroomd hebben en laat ons vlug weer verder rijden. Ook aan de grens met Duitsland verloopt alles vlot. De meeste sneeuw in Beieren is inmiddels verdwenen.

Het is uitzonderlijk rustig op de weg. Het verkeer in de andere richting wordt steeds drukker. Vandaag begint de kerstvakantie dus half Nederland en Duitsland reist af om in de Alpen op wintersport te gaan.

Het is zes uur 's avonds als we aankomen in Oldetrijne. Een perfecte timing. We kunnen zo aanschuiven aan tafel. Het Nederlandse eten smaakt weer uitstekend.

Tenslotte:

Tenslotte wil ik iedereen bedanken die het mogelijk heeft gemaakt ook dit jaar weer hulpgoederen naar Roemenië te brengen. Zonder uw giften in de vorm van kleding of een bijdrage voor de voedselpakketten was dit niet mogelijk geweest. Ook namens de mensen in Roemenië hartelijk dank.

Egbert Bron.

NIEUWS VAN HET DORPSCENTRUM

Per 1 april is Jan Vermeulen de nieuwe pachter / beheerder van het dorpscentrum. Samen met z'n vrouw Jannie Vermeulen - Veenstra hoopt hij de zaken daar te runnen.

Voor zover U hen niet kent stellen we ze even aan U voor.

Jan en Jannie - samen van start gegaan aan de Grindweg in Wolvega - wonen sinds 1984 in Oldetrijne. je kunt wel stellen dat Jan een flink aandeel heeft geleverd aan de uitbreiding van het dorp. eerst bewoonden ze de helft van de dubbele woning waar nu Fam. Filbry woont.

Beide woningen zijn grotendeels eigenhandig door Jan gebouwd. Later bleek hun huis waar hun beide dochters Tessa (12) en Harma (10) werden geboren een prima springplank naar hun huidige vrijstaande woning, er schuin tegenover aan de andere kant van de Sonnegaweg , nr. 56 B.

Ook dit huis - Jan is werkzaam als bouwvakker bij van Wijnen BV Gorredijk, realiseerde hij zelf met hulp van z'n echtgenote.

Het is beslist niet zo, dat dit echtpaar alleen met eigen zaken bezig is. Jan is nog maar net uit het bestuur van Plaatselijk Belang waar hij van '92 tot '97 voorzitter van was. Ook stond hij geregeld klaar om han en spandiensten voor het dorpscentrum te verrichten. Zo plaatste hij de nieuwe keuken daar en hij hielp mee met het opzetten van het materialenschuurtje op het sportveld.

Jannie heeft naast haar huishouding nog een paar nevenbaantjes. Ook is ze actief in het dorpsleven. o.a. bij floralia, Kerstkoortje, gymnastiek, zondagsschool, en verder zie je haar ook nog geregeld lopen met hun hond!

Samen hebben ze Richard Boers al heel wat geassisteerd tijdens drukke avonden in het dorpscentrum. Ze weten dus zo ongeveer waar ze aan beginnen.

Dat Jan en Jannie wel interesse hadden voor het beheer van het dorpscentrum was wel bekend. Dat Jan - nu er al zo gauw weer een vervanger voor Richard moest komen - ook al de vereiste papieren op zak heeft - was een aangename verrassing .

Jan: "Ik heb een paar jaar terug behoorlijk lang in de ziektewet gelopen vanwege een blessure aan m'n elleboog. het zag er naar uit dat ik het bouwvak niet meer uit zou kunnen oefenen.

In die periode heb ik m'n papieren voor horeca en sociale hygiëne gehaald.

Ik ben ook nog bezig voor het A.O.V (vroegere middenstandsdiploma) maar dat is een hele klus om dat middels zelfstudie te combineren met m'n gelukkig toch weer hervatte werk in de bouw.

Jan en Jannie hadden samen al besloten dat ze de pacht van het Dorpscentrum wel over wilden nemen, althans, ze proberen het voorlopig tot het eind van het jaar.

De beide dochters mochten echter de doorslag geven, want het brengt nogal heel wat te weeg binnen het gezin.

Het werd dus JA, en dat betekent dat Jan en Janny straks heel wat tijd in het Dorpscentrum zullen doorbrengen.

Hun eerste besloten feestje staat al geboekt op zaterdag 4 april. Dan kan de frituurpan, die ze al nieuw hebben aangeschaft, de eerste hartige hapjes van een bruin korstje voorzien.

We wensen Jan en Janny heel veel succes bij hun werkzaamheden en hopen op een plezierige samenwerking

DE BESTUURSCOMMISSIE

WILT U GEBRUIK MAKEN VAN HET DORPSCENTRUM, DAN KUNT U VAN NU AF TERECHT BIJ:

JAN EN JANNY VERMEULEN
SONNEGAWEG 56 B
TEL. 499243 (PRIVÉ)
TEL. 499252 (DORPSCENTRUM)

WIST U DAT:

- * Jacob en Nynke Broekema al gauw na de geboorte van Jeroen Bernard met hun net 1 week eerder geboren dochter een bezoek brachten aan Fam. Zuidberg?
- * De ouders probeerden om afspraken te maken over de gezamenlijke toekomst van hun spruiten?
- * René en Anneke een beetje ongerust werden, omdat hun zoon gewoon door bleef slapen toen Nicole Louise naast hem werd gelegd.
- * Ze nu met hun zoon ook al een tegen bezoek hebben gebracht aan boerderij Werklust?
- * We naar het verloop daarvan niks hebben durven vragen
- * Dat we de verdere ontwikkelingen op de voet blijven volgen

Geslaagde Miniplaybackshow ondanks geringe deelname.

Vrijdagavond 2 januari organiseerden het Stichtingsbestuur Dorpscentrum en de feestcommissie Sonnega-Oldetrijne voor de tweede maal een Miniplaybackshow voor de basisschoolkinderen uit Sonnega en Oldetrijne.

Het aantal aanmeldingen was enigszins teleurstellend, maar het niveau van de optredens deed zeker niet onder voor dat van vorig jaar.

Naast de optredens van de artiesten kon men dit jaar ook weer rekenen op een grote inzet van de overige medewerkers.

De grimeuses, Sita Huitema en Hilda Baas, zorgden ervoor dat menig kind een metamorfose onderging, zodat het veranderde in de ware artiest.

Lukie Karssen, geassisteerd door Gerard Baylé, zorgde ervoor dat het geluid van goede kwaliteit was.

De presentatie van de gehele avond was wederom in handen van Gerda Schuurer uit Sonnega. Door haar interviews, die met grote belangstelling werden gevolgd door het publiek, stelde ze de kinderen op het gemak. Daarnaast werd het publiek door deze interviews geïnformeerd over enkele wetenswaardigheden van de artiesten. Ook de door haar gepresenteerde Moppentrommel zorgde soms voor grote hilariteit in de zaal. *(Schuine moppen worden niet door de ouders aan de kinderen verteld, maar door de oppas, aldus een zich diep schamende moeder. Zou dit de waarheid wel zijn, of toch niet helemaal?)*

Tevens heeft de vakjury, bestaande uit Pietsje de Vos, Egbert van der Meer en Lieuwe Dirksma, een grote bijdrage geleverd aan de Miniplaybackshow. Zij beoordeelden elk nummer op een positieve en soms humoristische wijze. Daarbij werd uiteraard gelet op het playbacken, maar ook op danspassen, kleding, attributen, mimiek, presentatie en dergelijke.

Uiteraard werd het belangrijkste deel door de playbackers zelf ingevuld. Hierbij bleek dat de meidengroep Spice Girls momenteel erg populair is. Maar liefst drie optredens werden door hen verzorgd. Daarnaast waren er optredens van Michael Jackson, Aqua en de Maïs Girls. De laatste groep, afkomstig uit het oosten des lands, is eigenlijk een soort parodie op de Spice Girls.

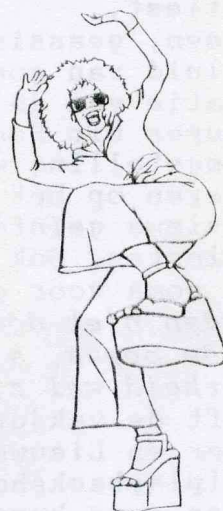
Gezien het niveau van de optredens was het voor de vakjury niet eenvoudig om de uiteindelijke winnaar aan te wijzen. Ook het publiek stond voor die moeilijke keuze, omdat het ook een stem mocht uitbrengen. Dat het publiek kennis van zaken heeft, blijkt wel uit het feit dat de uitkomst van de publieksstemming niet van invloed was op de uitslag van de vakjury.

Om circa half elf kon dan na een spannende avond de prijsuitreiking plaatsvinden. De prijzen werden overigens beschikbaar gesteld door een plaatselijke veehandelaar. Alle deelnemers ontvingen een vierde prijs in de vorm van een herinneringsmedaille. De derde prijs werd gewonnen door de Mais Girls met het nummer Boerenmeiden van het platteland. Dit lied werd "gezongen" door Janneke Rijpma, Korry Huitema, Louise Scheltinga en Annet van der Steege. De tweede prijs kwam in handen van Dinie Kester en Liesbeth Ziel. Zij playbackten een nummer van Aqua met als titel Barbie Girl.

Gerda Schuurer wist vervolgens de spanning aardig op te schroeven door te melden dat de Spice Girls winnaars waren. Maar welke Spice Girls? Het bleken Alynda van Unen, Diana Woudstra, Fleur van Unen, Ebony Simon en Albertina Oord te zijn.

Als afsluiting van de avond mochten ze nogmaals optreden met hun nummer Spice of your life.

De ruim honderd toeschouwers konden terugzien op een zeer geslaagde avond en door de organisatie werd nog gelegenheid geboden om een nieuwjaarsborrel te drinken.

Thomas

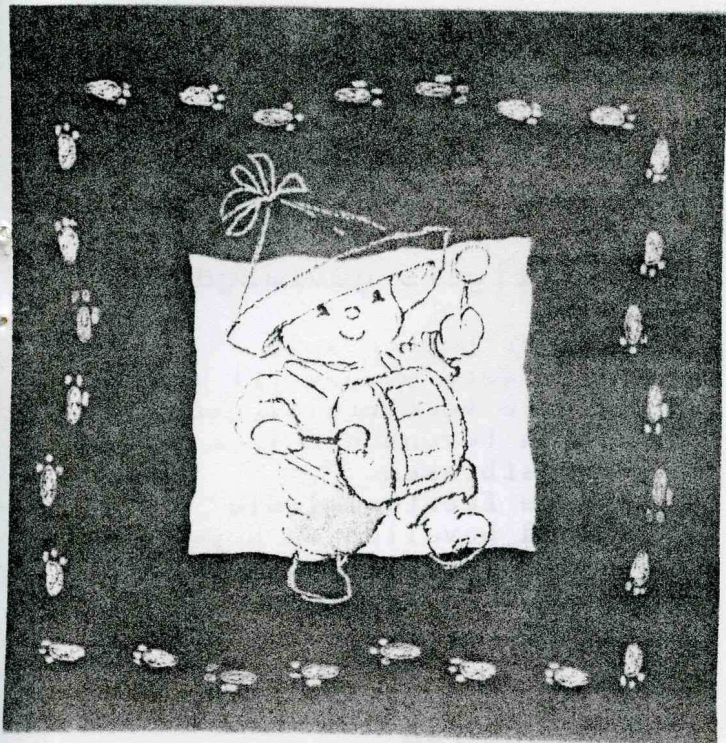
Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van

Thomas

6 maart 1998

Mans Schaaphok
Hanneke Zonderland
Sanne +
Marijke

Sonnegaweg, 16a
8478 HC Sonnega
Tel. (0561) 61 20 15

Opnieuw werd liefde leven,
ons is dit kindje gegeven.

Jij zag je eerste zonnestralen in Sonnega
Wij zijn reuze blij met deze jonge telg Broekema

Leef je leven en hou vast
aan de weg die bij jou past.
Iedereen zijn eigen waarde,
maakt een mens tot mens op aarde.

Wij zijn blij en gelukkig met de
geboorte van onze dochter

Nicole Louise

10 februari 1998

Nynke Benedictus & Jacob Broekema

P. Stuyvesantweg 77
8478 HE Sonnega
Tel. (0561) 49 93 28

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van onze zoon

Jeroen Bernard

Jeroen is geboren op 17 februari 1998

René en Anneke Zuidberg-Rozema
Kerkhofslaan 8
8479 HH Oldetrijne
tel. (0561) 49 93 63

Wilt u Jeroen komen zien
bel dan even, anders slaapt hij misschien

Een wonder is ons geschonken,
nog zo teder, nog zo klein
dat het in de wereld
een zonnestraal moge zijn.

DORPSFEEST 1998

Voorbereidingen

De voorbereidingen voor het Dorpsfeest zijn in volle gang. Vandaar dat u op deze pagina enige mededelingen aan kunt treffen. Maar... we geven nog niet alle informatie vrij.

Datum

Dit jaar zal het dorpsfeest worden gehouden op:
12 en 13 juni

Thema

Dit jaar is er gekozen voor het thema "VAKANTIE". Zo veel mogelijk activiteiten zullen in het kader van het thema worden gehouden.

Playbackshow

Langs deze weg willen we u alvast melden dat er op vrijdagavond weer een Playbackshow wordt gehouden. Hoogstwaarschijnlijk zal deze avond voor het laatst worden georganiseerd volgens de formule, die we de voorgaande twee jaren hebben gehanteerd. Aanmeldingen kunnen vanaf nu plaatsvinden.

Beachvolleybal

Op de zaterdagmiddag zal er een beachvolleybaltoernooi worden gehouden. Nadere informatie hierover zal in het komende programmablade worden vermeld. We willen er nu al op wijzen dat er t.z.t. tijdig aangemeld moet worden.

Vrijwilligers gevraagd

Vorig jaar hebben vele vrijwilligers meegewerkt aan de laatste voorbereidingen en hebben tevens geholpen bij het afbreken. Dit is de feestcommissie zeer goed bevallen en hopenlijk de vrijwilligers ook. Daarom kunt u zich hiervoor wederom aanmelden.

Programmablade

Ook dit jaar zal er een programmablade verschijnen. Er bestaat de mogelijkheid om advertenties te plaatsen. De kosten voor een A4-tje bedragen slechts f 50,--. Voor een half A4-tje betaalt u f 25,--; enz. Heeft u belangstelling, meldt dit dan vóór 15 april a.s.

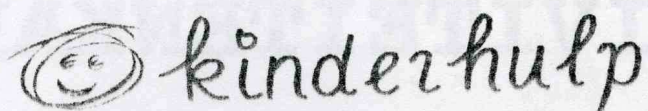
Ballonvaart

Indien er voldoende belangstelling bestaat, is de feestcommissie bereid een ballonvaart te organiseren.

Contactpersoon

Voor alle aanmeldingen kunt u terecht bij:
Grietje Postma,
Kerkhofslaan 24,
8479 HH Oldetrijne;
tel. 0561-499225.

**tot ziens
de feestcommissie**

Straks gaat het allemaal weer gebeuren. In die ene week van 3 tot en met 9 mei gaan bijna 30.000 vrijwilligers op pad met de collectebus om samen een bedrag op te halen van meer dan twee miljoen gulden.

met dat geld kan kinderhulp weer een jaar lang duizenden kinderen hulpverlening.

Ook hier in Sonnega en Oldetrije gaan er weer 5 dames op stap.

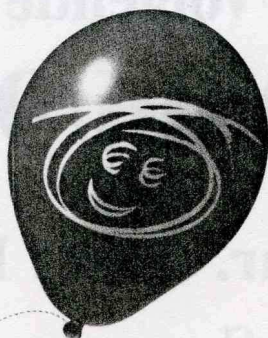
Vorig jaar waren dat de dames:

- * mevr. Speerstra**
- * mevr. Huitema**
- * mevr. Mastenbroek**
- * mevr. Wapstra**
- * mevr. Roos**

WE BRACHTEN SAMEN f. 430.-

OP, NOG MIJN HARTELIJKE DANK.

WIJKHOOFD: JULIA ROOS

kinderhulp
NATIONAAL FONDS KINDERHULP

Brinkpoortstraat 32, 7411 HS Deventer, Tel.: 0570 - 611899, Fax: 0570 - 645602
internet: www.kinderhulp.nl e-mail: receptie@kinderhulp.nl

GIRO DEVENTER
404040

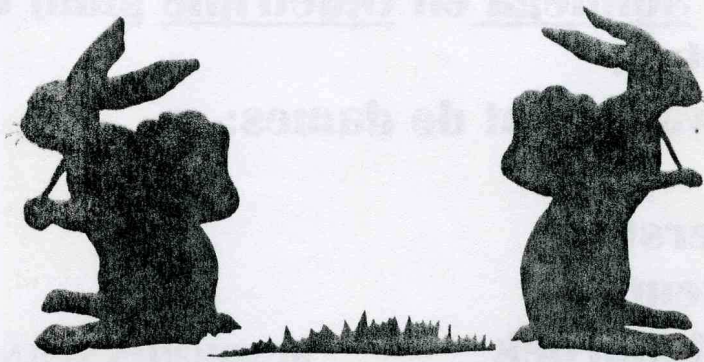
VOOR KINDEREN MET MINDER KANSEN

ACTIVITEITENKALENDER

12/06/98 Dorpsfeest Sonnega/Oldetrijne.
Locatie: feestterrein, Oldetrijne.

13/06/98 Dorpsfeest Sonnega/Oldetrijne.
Locatie: feestterrein, Oldetrijne.

Indien u een activiteit vermeld wilt hebben op deze kalender, dan kunt u contact opnemen met:
Grietje Postma, tel. 499225.

Copy voor de volgende dorpenkrant kunt u

vóór **20/06/98** inleveren bij:

dhr. Geert Hoekstra,

Sonnegaweg 67,

8479 HG Oldetrijne;

tel. 499313.

Een bedankbrief voor al de kleding vanuit Roemenië, dit sparen wij allemaal met elkaar.

Beste Gerrit en Sytske,

Sorry dat ik nu pas schrijf. Na de kerst hadden we een goede tijd, in Lunca Bradului en hier in Rastolita. Hartelijk dank voor het kledingtransport. Dit was heel goed.

In Lunca Bradului hadden we 51 pakketten die we op 2 manieren verkocht hebben:

1. In de kerk, net als de vorige keer, heeft de kerkeraad 7 pakketten verkocht. Dit leverde 1.200.000 lei op.
2. De tweede manier; 24 pakketten zijn gekocht door een winkel-assistent. Hij betaalde 3.086.000 lei.

Het totaal in Lunca Bradului (verkoopen kerk + verkoop aan winkel) was 4.286.000 lei.

In Rastolita was het beter dan in Lunca Bradului. Hier in Rastolita hebben we een tweede-hands-kledingwinkel geopend in de zomerkeuken. Hierin hebben we 21 pakketten uitgestald met aan ieder kledingstuk een prijs. Ten tweede was er voor de mensen de mogelijkheid om een heel pakket te kopen voor een prijs van 15.000 lei per kilo.

Voor de 21 pakketten in de winkel kregen we 3.843.000 lei en voor 26 hele pakketten 4.762.500 lei.

In totaal hadden we in Rastolita 8.605.500 lei. Het totale transport* (Rastolita en Lunca Bradului) was 12.891.500 lei.

Beste Gerrit, als het mogelijk is, help de kerk in Rastolita dan met een kledingtransport in mei, want we hebben nog geen geld voor de renovatie van de kerk.

Dit jaar hoop ik een reis naar Holland te maken in de tweede helft van april; vier personen met een auto (april of in de tweede helft van de zomer).

Nu beëindig ik de brief, ik wens jullie het allerbeste.

Waopy Ferenc
dominee

Rastolita
1998- '03- 9

Ps. 1 gulden = ± 2000 lei.

* dozen vanuit Nederland.

S. Wapstra - de Jong
Sonnegaweg 54
8479 HG Oldetrijne